

—¿Se opuso usted en algún momento a ello?

—No, tot al contrari, sempre procurava ajudar-lo.

—¿Le gusta a usted la música?

—Sí, i amb preferència la lírica.

—Sra. Rosa, ¿cómo era su esposo?

—Era una persona extraordinària i un marit exemplar. Mai tinguérem entre nosaltres res que pogués enterbolir la nostra felicitat.

—Esteban, ¿está usted de acuerdo con esta afirmación de su madre?

—Totalment d'acord.

—¿Qué recuerdos guarda de su padre?

—Molts i molt agradables, era molt condescendent amb els fills, en tot moment vàrem tenir la seva confiança, i ens va ajudar a obrir-nos el difícil camí de la vida.

—¿Hasta qué punto ha influido en su vida la forma de ser de su padre?

—Sincerament, crec que ha estat decisiva, ja que he procurat deixar-me emportar pels seus consells i exemples. Professionalment he seguit les seves ensenyances com a rellotger, i en el terreny del «hobby» sóc com ell, un entusiasta enamorat del billar, entre d'altres coses.

—¿Qué haría usted ahora que él no hizo?

—Es difícil contestar-vos aquesta pregunta, si bé estic convençut que va fer tot el que estava al seu alcanç.

—¿Qué le dice a usted la Societat Coral?

—Considero que és una Societat molt simpàtica. Estic content que la meva germana Angelina hagi continuat la tradició de la família, i estic convençut que aquesta popular institució granollerina, encara que molts ho

ignoren ha donat i segueix donant prestigi a la ciutat.

—¿Cree que su padre malgastó su tiempo dedicándose a este altruista trabajo, cuando podía haberlo dedicado a otros menesteres, o simplemente a su familia?

—No. Penso que tota persona ha de tenir uns moments d'expansió i distracció, al marge del seu treball de cada dia i en aquest cas concret, estic satisfet perquè va col·laborar a fomentar un xic la cultura i el cant de la nostra terra.

—Usted y sus hermanos, ¿reprocharon en alguna ocasión a su padre sus inquietudes claverianas?

—Mai, perquè l'animàrem i fins l'acompanyàvem quan feia falta.

—Desde su punto de vista, ¿qué representa para la ciudad el Centenario de esta Sociedad?

—Senzillament, ressaltar que és l'esforç i la perseverància d'uns granollerins que han lluitat incansablement per arribar a aquest fet històric que, com a fill d'aquesta població molt em satisfà.

—¿Suele acudir a presenciar las actuaciones de la «rotllana»?

—Normalment, sí.

—¿Es amante de la música y qué género le atrae?

—Sóc un enamorat del Jazz i un dels pocs aficionats que queden a la ciutat, però també m'agrada la música clàssica.

—Un músico...

—Louis Armstrong.

—Un espectáculo...

—Tot el que porta art i qualitat.

—Antes de volver de nuevo a su madre,